

N:o 112.

Af herr **O. F. Trapp**, *angående aflöningen till kustbevakningscheferna.*

I den af Kungl. Maj:t till innevarande års Riksdag aflåtna statsverkspropositionen föreslås beträffande tullverket, att för öfverinspektörer äfvensom tullförvaltare och öfverkontrollörer i Stockholm, Gäfve, Göteborg, Hälsingborg, Malmö, Norrköping och Sundsvall samt tullförvaltare i Halmstad, Landskrona och Kalmar nuvarande löneförhållanden sålunda jämkas, att lönen ökas med 200 kronor och tjänstgöringspenningarna minskas med motsvarande belopp, 200 kronor.

Herr statsrådet och chefen för finansdepartementet yttrar i afseende å denna anordning: »Det torde icke kunna anses annat än billigt, att ifrågavarande tjänstemän, hvilka enligt förslaget icke skulle erhålla någon förbättring i aflöningen, åtminstone tillgodoses med någon mindre förhöjning af den i jämförelse med deras aflöning under tjänstgöringstiden så väsentligt reducerade inkomst, hvilken i form af pension står dem till buds för deras uppehälle på ålderdomen; och behöfligheten däraf torde väl betingas af den i senare tider inträdda prisstegringen å de flesta förnödenheter.»

Samtliga här uppräknade tjänsteinnehafvare äro tjänstemän i tredje graden; men till denna grad hör ännu en tjänsteman, befälhafvaren öfver kustbevakningen i Skåne, hvilken hittills varit och fortfarande efter Kungl. Maj:ts proposition skulle vara jämställd med öfriga i nämnda grad. För denne föreslås ej heller någon förbättring i aflöningen och om honom borde väl

således gälla hvad nyss anförts angående billigheten af någon förbättring af pensionsbeloppet. Men ensamt för denna tjänst har *icke* föreslagits omförmälda jämkning i lönesättet.

Däremot har föreslagits, att innehafvaren af denna tjänst borde benämnas kustbevakningschef, att det skulle tilldelas honom en betydligt ökad och försvärad tjänstgöring dels genom att till hans distrikt, som hittills omfattat endast Skåne, lägga äfven Blekinge, och dels genom att fullständigt indraga honom underlydande kustchefstjänster, samt att han, som nu är pensionsberättigad vid 60 års ålder, å ny stat icke skulle blifva det förr än vid uppnådda 65 år. Dessutom skulle naturligtvis också han gå i mistning af det dyrtidstillägg Riksdagen under flera år beviljat.

Mot ökad arbete och försämrade villkor skulle innehafvaren af sagda tjänst enligt förslaget vinna den något tvifvelaktiga utmärkelsen att — såvidt jag kunnat se — vara *den ende* i hela tullverket, som icke erhöle i någon mån förbättrad pension.

För att vinna rättelse i här påpekade missförhållande, torde det knappast erfordras mera än att fästa Riksdagens uppmärksamhet på det-samma.

Jag anhåller dock få anföra ett yttrande om ifrågavarande bevakningsbefälhafvarettjänst af den s. k. tullstatskommittén, citeradt sid. 42, sjunde hufvudtiteln. Kommittén säger sig där hafva inhämtat, hurusom i Skåne, där befälet öfver kustbevakningen vore uppdraget åt en särskild chef, kustbevakningspersonalen icke allenast städse utmärkt sig för synnerlig plikttrohet och nit, så att den kunde uppställas såsom mönster för en bevakningskår, utan tillika så väl fyllt sin uppgift, att trots de svårigheter i bevakningshänseende, som härflöte af närbelägenheten till de danska hamnarna, mera afsevärda öfverträdelser af de författningar, hvilkas efterlefnad samma personal hade att öfvervaka, endast sparsamt under senare tider förekommit. Och vidare säges, att exemplet från Skåne synes mana till efterföljd i afseende å lämpligare befälsanordningar, där en talrikare bevakningspersonal vore förlagd.

Med sådan motivering föreslår såväl kommittén som föredraganden anställande af ytterligare en särskild chef, afsedd för kustbevakningen i Hallands samt Göteborgs och Bohus län, med samma ställning och befogenhet, som tillkomme befälhafvaren för kustbevakningen i Skåne.

Om detta Kungl. Maj:ts förslag vinner Riksdagens bifall, torde äfven för denne nye kustbevakningschef böra gälla samma ändring i aflöningsätt, som föreslagits för öfriga tullverkets tjänstemän i tredje graden.

Med anledning af hvad jag här yttrat, föreslår jag vördsamt, att Riksdagen ville besluta

att hvad Kungl. Maj:t föreslagit beträffande aflöning och tjänstgöringspenningar för samtliga tullstatens tjänstemän af tredje graden med undantag af kustbevakningscheferna må komma att gälla jämväl dessa sistnämnda, så att för dessa lönen ökas med 200 kronor och tjänstgöringspenningarna minskas med motsvarande belopp, 200 kronor.

Stockholm den 28 januari 1894.

Oscar Trapp.

N:o 113.

Af herr **P. Hellström**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om anläggning af en statsbana från Morjärv till Karungi m. m.

I statsverkspropositionen till innevarande års Riksdag hemställes under sjätte hufvudtiteln, § 31, bland annat, att Riksdagen ville besluta anläggning af en statsbana från Morjärv öfver Storträsk och Lapträsk till Karungi by i Carl Gustafs socken af Norrbottens län, hvarför kostnaden beräknats till 5,867,000 kronor.

Angående den riktning, i hvilken denna den sista länken i den norra stambanan lämpligen borde framdragas till vår östra gräns, hafva åsikterna länge varit delade.

Ifrån de civila myndigheternas liksom ifrån ortsbefolkningens sida har framhållits den betydelse denna bana kunde få dels för befrämjandet af försvenskningsarbetet inom den svenska Tornedalen och dels för den internationella samfärdseln med det ryska riket, hvarifrån kan påräknas en betydande transitotrafik, som torde vara en nödvändig förutsättning